

HÚZZUNK LAPOT A SORSNAK!

Jellemünk formálja sorsunkat
– jellemünket pedig alakítani tudjuk.
Hol van akkor a jóslás létjogosultsága?
Lássuk, mit mond a Tarot és Cigánykártya.

Szimbólumokban beszélő lelkünk

A szabad akarat tényét és jelentőségét nem hagyhatjuk figyelmen kívül - a múltban történt események és a jelenben rejlő lehetőségek feltárása szükséges a jövőnk „tisztánlátásához”. A szimbólumok a lélek szavai. Beszélnek hozzánk, s könnyen érthetővé tehetjük ezeket a jelképeket. Így lehet „olvasni” ezekben a mély rétegekben, így válnak alkalmassá a kártyalapok tükörcép-üzenetei a saját belső hangunk meghallására. A szimbolikus dolgok rendszerének olvasása a mélyben megbúvó tudattalanunk felszínre hozására tesz képessé. A jelképek magyarázata szoros összefüggésben áll adott élethelyzetünkkel. Az élethelyzetet azonban ismerni és érteni kell, hogy jó kérdést tudjunk feltenni.

Kép, ami helyzetbe hoz

Minden ismert jóskártya jelképrendszerekkel dolgozik, ezúton archetipusokat (ősképeket, belső képeket, egyetemes szimbólumokat) jelenít meg és képez le látványos formában. Életünk minden mozzanata, egymás után megjelenik rajtuk. Segítségükkel fel tudjuk ismerni jelen élethelyzetünket, a belőle nyíló válaszutakat, vagy éppen a nyilvánvalót. A nyilvánvaló, ám olykor félelmetes, mások pedig oly vonzó következő lépést.

Nem hiszek a kártyában!

Amikor ezt mondom - mint több cigánykártya- és tarot-tanfolyam vezetője, mint író, újságíró, aki rendszeresen „dolgozik” kártyákkal -, a többség nem érti. Gondolkodjunk csak! 22 vagy 36 papírdarabot tartunk a kezünkben! (a Tarot nagy arkánuma 22 lap, a cigánykártya tartalma pedig 36 lap). Magában a papírdarabban hinni értelmetlen volna. Nem a kártya a lényeg. Nem is a szép kép, amit rárajzoltak. Az a fontos, amit megindít a lelkünkben! A kártya tehát nem hiedelemrendszer kérdése. Mindenki számára egészen egyedi módon mutatkozik meg.

A „legutóbbi kirakási mód”

A Cigánykártyások Országos Találkozóján járva lett még nyilvánvalóbb számomra: ahány iskola, ahány jó, ahány kártyavető, annyiféle jelképolvasási módszer, annyiféle kirakás létezik. Van, akinek ez válik be, van, akinek egy másik. Ahogy egy népszerű jósnő megjegyezte: akár az is kirakás lehet, hogyha a paklit a levegőbe dobjuk, és a felfordulva aláhulló lapokat elemezzük. Azok, akik sokat bálnak a kártyával, idővel saját jelképrendszerben, egyéni kirakási móddal kezdenek dolgozni. Sokan azt tartják, hogy a rájuk jellemző módszert úgy „kapják meg” abból

a világból, amit nirvánának, akashának, vagy éppen a mennyek országának is hívnak. Ezért tehát a könyvekben megjelenő kirakási modellekből bárki szabadon válogathat, sőt még az is megengedett, hogy saját - és persze számunkra működő - rendszereket találjunk ki.

Stopposként a jövőbe?

Fiatalkoromban imádtam stoppolni. Remek emberekkel ismerkedtem meg út közben, s a mai napig szívesen veszek fel magam is stoppost. Ők afféle „jövőutazók”, akiknek befér, hogy időnként egy előre nem tervezett hely érintésével jussanak el a célba, s nem fontos igazán, mikor is érnek oda. Sőt néha az úticél sem igazán fontos. Többet stoppolnak ilyen könnyed céltalansággal „Európában”, és élvezettel fogadják az érkező esélyeket. Ők olyanok, mint azok, akik cél nélkül élnek, az itt és mostnak, a mának, a pillanatnak. Aztán van, aki precízen megtervezi útját. Pontosan, időre érkezik, menetrend szerinti járatokkal. Pontosan tudja, hol, hogyan és mit akar elérni. A jövőnk - akár az utazásunk - tervezhető. Ha stoppal járunk az életben, ha nincsenek céljaink, akkor a jövőnk is ingoványos, ezerfelé elágazó lehet. Aki vágyik erre, ezt igen szórakoztatónak találja!

Ám azt tapasztalom, hogy sok olyan „kényszerstoppos” van a világon, aki vágyódva nézi a menetrend szerinti járatok utasait, akik időre érkeznek a célhoz. Talán nekik még nem mondta meg senki, hogy létezik menetrend ... vagy csak nem ismerik a menetrend használatát? Vagy nem találták meg a pályaudvart, vagy a repteret. Ők azok, akik cél nélkül élnek, és kergetik a konkrét jövőt. Fix kikötőkre, érkezési pontokra vágnak, ám nem tervezik meg útjukat. Az ő kérdésük mindig egy esemény bekövetkeztére kérdez, s jellemzően sosem tesznek azért, hogy a cél valósággá legyen. Az ő jóslatuk mindig homályos, esetleges marad, melyben egyetlen biztos pont a változás - és

gyakran a változástól való félelem - marad. Velük vannak tele a jósnők várószobái. Ők azok, akik vágyaikra várnak megerősítést, miközben valóságuk nem változik.

A jövő menetrendje

Azoknak, akik szabadon kezdik használni a menetrendet, akik szabadon döntenek arról, hogy mikor vágnak stopposként közlekedni és mikor szállnak fel a menetrend szerinti járatra, kevésbé lesz fontos a jövő. Azért, mert jövőnk mi magunk tervezzük, s mi magunk is valósítjuk meg azt. Ilyenkor jön el az a pillanat, amikor a „Vajon szeret-e?” és a „Boldog lesz-e valaha?”, a „Megoldódnak-e a pénzügyeim?” és a „Visszajön-e hozzám?” jellegű kérdések egyszerűen fel sem merülnek többé. Ezek az ezoterikus világ menetrendet nem ismerő stopposainak kérdései. Azok, akik elmélyülnek a kártyák jelképeinek megismerésében, a szimbolikus képeket tükörcént tartják kézben. Többé nem eseményeket, hanem miérteket, és mikéntekeket vizsgálnak, s aktívan formálni kezdik azt a jövőt, amelynek lehetőségét ebben a csodás jelkép-tükörben megpillantották.

Berobog a sorsvonat

Azoknak, akik azt szeretnék, hogy a jövőhöz vezető út menetrendje ismertté váljék, hogy a menetrendben rejtőző jelképeket - akár a jóskártya lapjait - ismerni és használni tudják, először meg kell tanulniuk egyedül közlekedni, és természetesen olvasni, érteni ezeket a rendszereket. Értetniük kell, hogy az útvonal tervezhető és az érkezés nem lehetséges akkor, ha el sem indulunk a cél felé. A jármű néha persze kimarad, néha késik, vagy elmegy az orrunk előtt... Mert mi, akik úton vagyunk, mindig fenntartunk egy mindent helyettesítő és felülíró kártyát a Sorsnak.

Bucher Katalin

Ajándék könyvekért keresse e havi nyereményjátékunkat.

www.bioenergetic.hu

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXX

